

det Trykkeri. Heller ikke idag har jeg faaet nogen Korrektur. Det er nok det Par Tegninger, der forsinkes; de skal jo skæres i Træ. Veed du forresten, at jeg tænker paa at forandre Bogens Titel. »Nye Tider« lyder saa almindeligt. »Fremtidsstaten« vil jeg kalde den. Lyder det ikke godt?»

*

*

*

Man var nu naaet ind i Oktober. Uge efter Uge havde Per opsat sin Afrejse, og Jakobe havde ikke skyndet paa ham. Men nu fandt ogsaa hun, at han ikke godt kunde tage Udsættelse længer.

Det var hans Hensigt først at tilbringe nogen Tid i Prøjsen og besøge et bekendt teknisk Institut, der havde gjort sig Vandbygningsvæsenet til Specialfag. Derefter vilde han tage sydpaa og bese et af de store Kanalforetagender, som ledes af Verdensfirmaet Blackbourn & Gries, til hvilket hans Svigerfader havde lovet at skaffe ham Anbefaling. Senere agtede han sig til Paris, London og New-York. I det hele vilde han være borte et Par Aar.

Jakobe gjorde ingen Indvendinger herimod, skønt hun ikke fattede, hvorledes Tiden skulde gaa for hende. Det var endogsaa hende, der havde faaet det ene Aar lagt til. Per selv havde